

Työelämälähtöinen tutkimus- ja kehittämistoiminta Oulun ammattikorkeakoulun hoitotyön koulutuksessa

Koivisto Kaisa, Henner Anja

30.11.2017 ::

Työelämälähtöinen tutkimus- ja kehittämistoiminta on osa ammattikorkeakoulujen perustehtävää. Opinnäytetyöt tehdään yhteistyössä työelämän toimijoiden kanssa, hankkeistettuina. Yhteistyö opiskelijan, ohjaavien opettajien ja työelämän välillä on tiivistä ja edellyttää kaikkien osapuolten sitoutumista. Opinnäytetöiden tulee perustua tutkittuun tietoon ja asiakaslähtöisyyttä voidaan toteuttaa vain ottamalla asiakkaat ja yhteistyökumppanit mukaan alusta alkaen.

Johdanto

Ammattikorkeakoulun yhtenä tehtävänä asiantuntijoiden koulutuksen lisäksi on harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää, aluekehitystä ja alueen elinkeinorakennetta edistävää ja uudistavaa tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa sekä taiteellista toimintaa ja vastata työelämän muuttuviin tarpeisiin. ^[1]

Tutkimus- ja kehittämistoimintaa määritellään usein perus- ja soveltavana tutkimuksena. Tutkimusta kuvataan systemaattisena toimintana tiedon lisäämiseksi ja teoreettisena tiedonmuodostuksena sekä tiedon käyttämisenä uusien sovellusmahdollisuuksien löytämiseksi. Perustutkimus tavoittelee tietyn tieteenalan uuden tiedon tuottamista ja teorian luomista. Tieteellisen tiedon kuvataan olevan yleistä ja käsitteellistä tietoa. Perustutkimusta tehdään yliopistoissa ja tutkimuslaitoksissa tutkimusasetelman ja tutkittavaan ilmiöön vaikuttavien tekijöiden kontrolloitavuuden kannalta ihanteena pidetyissä laboratorioissa tai laboratorioolosuhteissa. Soveltava tutkimus hyödyntää ja edelleen kehittää aiemmin muodostuneita ja kuvattuja tieteellisiä tutkimustuloksia ja soveltaa teoreettista käsitteellistä tietoa käytäntöön. Soveltavaa tutkimusta tehdään käytännön työelämässä ja hyödynnetään perustutkimuksen tuloksia. ^[2]

Kehittämistoiminnassa yhdistetään tutkimus ja kehittäminen ja sen tavoitteena on tuottaa uusia ja aiempaa parempia palveluja, tuotantovälineitä tai -menetelmiä. Kehittämistoiminta kuuluu nykyisin työelämän keskeisimpiin toimintoihin, jolloin se on organisaatiossa tai yhteisössä tapahtuvaa tuotteen, palvelun, työyhteisöjen ja työmenetelmien sekä oman työn kehittämistä. Kehittämistoiminnassa tuotettu kehittämistieto on usein luovaa, joustavaa, tilannekohtaista sekä kontekstuaalista tietoa. Kehittämistyössä toiminnan ja tutkimuksen lähtökohta perustuu työkäytäntöjen tarpeisiin ja niiden muutoksiin tavoitteina parempi työtyytyväisyys ja työn tuottavuus. ^[3] Tutkimus ja kehittäminen lähtevät aina käytännön tarpeista ^[4]. Kehittämistoiminnassa voidaan käyttää lukuisia erilaisia tutkimusotteita ja -menetelmiä. Tutkimus ja kehittäminen perustuvat aina vahvaan teoriapohjaan ja työn tekijän on päästävä aiheeseen sisälle ja tällöin voidaan käyttää esimerkiksi Kanasen ^[4]suppilotekniikkaa, jossa lähdetään liikkeelle yleistasosta esim. oppikirjat, jotka eivät kuitenkaan ole suositeltavia lähteitä opinnäytetyössä. Niiden lähdeluettelot voivat johdattaa tieteellisiin artikkeleihin, jolloin teoriapohja on vahva ja kertoo aiheeseen perehtyneisyydestä ja näytöstä (evidence based).

Työelämän tutkimus- ja kehittämistoiminnalla kohti joustavaa, ennakoivaa ja oppivaa työyhteisöä

Työn tulee olla terveellistä, turvallista, mielekästä ja hallittavaa. Työn muutos on tänä päivänä jatkuvaa ja se näyttää vain kiihtyvän vaikuttaen työyhteisöjen ilmapiiriin ja työtapoihin. Työn muutoksilla on yhteyttä työhyvinvointiin siten, että työn mielekkäisyys ja tarkoitus saattavat hämärtyä. Digitalisaatio on nykyisin keskeinen työn muutosta kuvaava käsite ja se tulee muuttamaan tuotanto- ja toimintatapoja tehtävien monimutkaistumisena, laajenemisena ja vastuiden lisääntymisenä. Työyhteisöjen kehittämistä tapahtuu toimintakonseptien uudistamisena ja verkostomaisena asiantuntijuus- sekä organisaatorajat ylittävänä toimintana. Jos työelämän tutkimus- ja kehittämistoiminnan fokusta tulisi määritellä nyt, se varmaan olisi uusien työn välineiden tutkimista ja kehittämistä työn tuloksellisuuden lisäämiseksi ja arvioimiseksi työiltoa ja työhyvinvointia unohtamatta. Työhyvinvointia on todettu edistettävän, kun työntekijät voivat osallistua ja vaikuttaa aktiivisesti omaan työhönsä ja näin kokea hallitsevansa työtään. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan painopiste ammattikorkeakoulussa voisi kohdentua siihen, miten työyhteisöjen kyky muuntautua mahdollistuu parhaiten ja miten sen myötä kehittyvät nk. resilienttejä työyhteisöjä.

Työelämän tutkimuksellista kehittämistoimintaa määritellään ja kuvataan tutkimuksen ja kehittämisen yhdistämiseksi siten, että tutkimuksessa tuotettu uusi tieto ja tulokset hyödynnetään työelämän kehittämistoiminnassa parantamalla ja uudistamalla palveluita, prosesseja, työmenetelmiä ja tuotteita. Lisäksi tutkimustuloksia voidaan käyttää, kun kehitetään työelämän toimintatapoja tai toimintarakenteita. [31] Työelämää kehitettäessä on tärkeää, että kaikki henkilöt osallistuvat toimintaan ja lisäksi, jos kehitetään esimerkiksi sosiaali- ja terveysalan palvelua tai jotakin kaupallista tuotetta, on hyvä, että itse palvelun ja tuotteen käyttäjät ovat mukana kehittämässä ja testaamassa tuotetta. Kehittämistoiminnan ydin koostuu kolmesta näkökulmasta: tutkimus- ja kehittämisprosessista, toimijoiden osallisuudesta ja tiedontuotannosta. [31]

Työyhteisölähtöinen kehittäminen perustuu työssä ja työyhteisössä tunnistettuihin tarpeisiin ja haasteisiin, jolloin siinä painottuu työorganisaatioiden yhteisöllinen tavoitteenasettelu ja tiedonmuodostus, jolloin koko työyhteisö on kehittämisen subjekti, kehittäminen suuntautuu työn tai työyhteisön toiminnan tutkimiseen kehittämisen sulautuessa osaksi jokapäiväistä työtä. Työyhteisölähtöinen prosessikehittäminen ylläpitää ja vahvistaa myös työyhteisön toimintakykyä. [31][51] Tutkimuksellisessa kehittämistoiminnassa pyritään saman aikaisesti tutkitun tiedon tuottamiseen ja muutoksen aikaansaamiseen, jolloin tutkimusta tehdään aidoissa oloissa, jotta siitä on mahdollisimman paljon hyötyä itse työyhteisön käytäntöön. [61] Kananen [41] puhuu muutoksiin pyrkivistä tutkimuksista, joita ovat interventiotutkimus (interventionist research) ja toimintatutkimus. Interventiotutkimus perustuu viitekehukseen, jolloin interventio tai uusi konstruktio rakennetaan kytkien saavutukset aikaisempaan tietämykseen ko. aiheesta. Kehittämistoiminta on usein käytännönläheistä, ja vaatii keskustelua ja kokouksia toiminnan suunnittelemiseksi ja arvioimiseksi. [61] Osallisuus on työyhteisön aktiivista mukana oloa tutkimuksen kaikkiin vaiheisiin suunnitteluun, toteutukseen, tulosten muodostamiseen ja arviointiin. Samalla pyritään tutkimusprojektin läpinäkyvyyteen, avoimeen dialogisuuteen ja reflektiivisyyteen tutkijan ja työyhteisön kesken. [61]

Reflektiivisen toiminnan ja ajattelun avulla voidaan päästä uudenlaiseen toiminnan ymmärtämiseen ja kehittämiseen. Reflektoidessa ihminen tarkastelee itseään, ajatuksiaan ja kokemuksiaan. Reflektio ilmenee prosessina havainnoinnista keskusteluun ja uudelleen asioiden tarkasteluun. [61] Kehittämisprosessi toteutuu myös spiraalimaisesti, jolloin todellisuuden suunnittelu, toiminta, havainnointi ja reflektointi lomittuvat keskenään. Konkreettinen toiminta on havainnointia ja toimintaa, kun taas sitä käsittelevä lomitus on suunnittelua ja reflektointia. Spiraali antaa kuvan toiminnasta, joka on progressiivista, eteenpäin menevää ja kehittyvää. Työyhteisön todellisessa toiminnassa prosesseja on useita, jolloin niitä ei voi tiivistää yhteen ajassa etenevään spiraaliin. [61] [31]

Resilienssi tarkoittaa muuntautumiskykyä, jolloin toimintaa kehitetään ja tilanteita ennakoidaan jatkuvasti. Resilientissä työyhteisössä työ on kokonaisvaltaista, joustavaa, soveltavaa ja ennakoivaa, ei yksittäisiin toimintaohjeisiin kiinnittyvää. Työyhteisön ominaisuuksina nämä ovat tärkeitä, koska työyhteisöjen käytännöt ovat usein ennakoimattomia ja asiat eivät mene kuten on suunniteltu. Ennakoinnin ja joustamisen on todettu lisäävän työturvallisuutta ja –hyvinvointia, toiminnan tuottavuutta ja asiakkaiden palvelua. Resilientissä työyhteisössä ennakoimattomissa tilanteissa voidaan yhdessä oppia jotakin uutta arjen työstä, työprosesseista tai liiketoiminnasta. Kun työyhteisö on resilientti, työn häiriö tai poikkeus eivät jumiuta työyhteisöä eikä työntekijöitä vaan häiriöt ja poikkeukset ovat päinvastoin mahdollisuuksia kehittää toimintaa. Resilienssiä ei synny pikaratkaisusta vaan on ratkaisun ohella pysähdyttävä analysoimaan tilannetta ja ratkaisua tarkemmin osana laajempaa järjestelmää. [71] [81]

Työssäoppimisen käytäntöjen tunnistamista voidaan tehdä seuraavien asioiden esille nostamisen kautta. Työntekijöiltä kysytään ja työntekijät tuovat esille, mitkä asiat kaipaavat kehittämistä omassa työyhteisössä. Työpaikalla on yhteisiä palaverieja, joissa käsitellään työntekijöiden työssään kohtaamia ongelmia ja onnistuneita ratkaisuja työssä kohdattuihin pulmatilanteisiin. Työssä otetaan aktiivisesti puheeksi, missä tilanteissa työntekijät ovat kehittyneet työssään ja minkälaiset tilanteet ovat antoisia oppimisen kannalta. Työyhteisössä olevat tietojärjestelmät tukevat henkilöstön työssä oppimista ja työn kehittämistä. Oppimista tapahtuu työn ääressä, esimerkiksi pari- ja vertaistyöskentelynä ja koulutus kohdentuu uusien tietojen opiskeluun. [51]

Tutkimus- ja kehittämistoiminta hoitotyön koulutuksessa

Hoitotyön koulutuksessa tutkimus- ja kehittämistoiminta on työelämälähtöistä ja soveltavaa toimintaa. Opiskelijat perehtyvät työelämän tarpeista nousevaan tutkimukselliseen kohteeseen ja alan keskeisiin käsitteisiin. Perehdyttyään tietoperustaan opiskelija suunnittelee aiheen ja tutkimuksen intressin näkökulmasta tutkimusmetodisia ja menetelmällisiä ratkaisuja, jotka soveltuvat ja ovat tarkoituksenmukaisia ko. tutkimuksen kannalta. Opiskelija kirjoittaa valintansa perusteella opinnäytetyön tutkimus- tai projektisuunnitelman. Hyväksytyt suunnitelman jälkeen opiskelija toteuttaa suunnitelman mukaista tutkimus- ja kehittämistyötä määrittäen tietoperustaa ja aiheeseen liittyvää teoria- ja tutkimustietoa, kerää aineistoa, tai suunnittelee projektiin mukaista toimintaa laatien kriteereitä toiminnalleen. Opiskelija analysoi keräämäänsä tietoa tai arvioi

toteuttamaansa projektia asiakaskeskeisin menetelmin, kuvaa ja kirjoittaa analyysin ja arvioinnin perusteella raporttia opinnäytetyöstään. Tutkimustyön tulosten kuvausten ja raportoinnin aikana opiskelija reflektoi tulosten merkitystä työyhteisön kehittämistoimintaan yhteistyössä työyhteisön henkilöiden ja kehittämistoimintaan osallistuvien kanssa. Kehittämistoiminnassa parhaimmillaan yhdistetään tutkimus ja kehittäminen ja tavoitteena on luoda uusia ja entistä parempia sote- palveluja. Kehittämistoiminta kuuluu kaikilla organisaatioissa toimiville ja kehittäminen koskettaa silloin tuotteen, palvelun, työyhteisön ja työmenetelmien, että oman työn kehittämistä, jolloin tutkimus, kehittäminen ja koulutus yhdistyvät. Kehittämistoiminnassa tuotettu kehittämistieto on usein luovaa, joustavaa ja tilannekohtaista tietoa. [9] Kanasen [4] mukaan interventioonisessa tutkimuksessa puhutaan muutossyklistä, joka alkaa ongelman määrittelystä ja syiden selvittämisestä, jonka jälkeen etsitään keino eli interventio syyn poistamiseksi. Intervention toteuttamisen jälkeen katsotaan, miten muutos on onnistunut. Tutkimuskysymysten tulisi olla muodossa "miten?" tai "millä keinolla?". Ammattikorkeakoulussa tuotetaan paljon uutta ja innovatiivista materiaalia, mutta ongelmana on, että muutoksen arviointi jää yhteen kertaan ja kehittämissykli alkaa aina alusta. Opinnäytetöissä pitäisi olla enemmän jatkuvuutta.

Hoitotyön koulutuksen tutkimus- ja kehittämistoiminnassa korostuu sosiaali- ja terveyspalveluiden käyttäjien osallistumisen merkitys, jolloin palveluiden ja tuotteiden käyttäjät ovat mukana kehittämistyössä. Kehittämisessä yhdistyvät tutkimus ja kehittäminen tavoitteena uudet ja entistä paremmat palvelut, tuotantovälineet tai – menetelmät. Kehittämistoiminnassa painottuu työorganisaatioiden yhteisöllinen tiedon muodostus, jolloin koko työyhteisö on kehittämisen subjekti ja kehittäminen sulautuu osaksi päivittäistä ammattityötä. Työyhteisölähtöinen prosessikehittäminen ylläpitää ja vahvistaa työyhteisön toimintakykyä. [9] [5] [4]

Hoitotyön koulutuksessa nk. soveltavan tutkimuksen tavoitteena on hyödyntää ja kehittää edelleen aiemmin tuotettuja tieteellisiä tutkimustuloksia. Hoitotyön opiskelijat osallistuvat tutkimus- ja kehittämistoimintaan monella tavalla. He ovat mukana alueella toteutettavissa yhteistyöhankkeissa (kouluhyvinvointi; lähisuhdeväkivallan tunnistamisen ja ennalta ehkäisy) soveltaen tiedon tuottamisen menetelmiä ja tuottamalla tutkimus- ja kehittämiskohteena olevista aiheista tietoa aikaisemmista tutkimuksista, kirjallisuudesta, tutkimukseen osallistuvien ihmisten näkökulmasta jne. Kerätty tieto käsitellään ja kuvataan luotettavasti. Näin tuotettua tietoa hyödynnetään käytännön työn kehittämiseen aiempaa asiakaslähtöisempinä palvelutina tai lasten ja nuorten vahvuuksien sekä myönteisyyden kehittämisenä koulu yhteisöissä tai kouluilmapiiri lasten ja nuorten terveyttä edistäen. [2] Kehittämis- ja interventiotutkimus vaatii kohdeorganisaatiolta tai yhteistyökumppanilta syvällistä ja suhteellisen pitkäkestoista yhteistyötä [4]. Tällöin opinnäytetyötä ohjaavan opettajan yhteistyöverkoistoilla on suuri merkitys yhteistyön ja kehittämisen onnistumisessa.

Tutkimus- ja kehittämistyön painopiste hoitotyön koulutuksessa on asiakaslähtöisten palvelukokonaisuuksien kehittämisessä yhteistyössä palvelun käyttäjien ja palveluiden tuottajien kanssa. Tuloksellisten ja vaikuttavien palveluiden kehittäminen mahdollistuu, kun eri asiakasryhmät osallistuvat ja kehittävät sekä vaikuttavat saataviin sote-palveluihin. [10] Hoitotyön opiskelijoiden opinnäytetyöt ja muut kehittämistehtävät ovat osaltaan edistämässä asiakkaiden osallisuutta, kun niihin liittyy asiakkaiden kokemusten tai käsitysten tutkiminen. Opinnäytetöiden avulla tuotettu tieto on asiakkaiden, päätöksentekijöiden ja ammattilaisten hyödynnettävissä. Tulosten hyödyntäminen edellyttää kuitenkin toimivaa yhteistyötä palveluiden käyttäjien ja työelämän edustajien kanssa, aktiivista tiedottamista ja selkeää raportointia. Opettajan rooli on merkittävä paitsi menetelmien ohjaamisessa, myös yhteistyön avaamisessa eri organisaatioihin ja asiakasryhmiin. Asiakaslähtöisten tutkimus- ja kehittämistyön menetelmien oppiminen opiskeluaikana vahvistaa tulevien sairaanhoitajien osaamista uudenlaisten toimintamuotojen kehittämisessä ja asiakkaiden osallisuuden vahvistamisesta tulee luonteva osa työtä. [2]

Yhteenveto

Hoitotyön koulutuksen tutkimus- ja kehittämistoiminnan tulevaisuuden haasteita ovat laajempien opinnäytetöiden integroituminen työyhteisöjen kehittämistoimintaan, asiakaslähtöisten palveluiden ja käyttäjälähtöisten tuotteiden kehittäminen, monialaisissa tutkimus- ja kehittämistyöryhmissä toimiminen sekä evidenssiin perustuvien liikunnallisten, luovien, taiteellisten ja kulttuuristen menetelmien integroiminen sosiaali- ja terveyspalveluihin hyvinvoinnin hyödyn ja tuottavuuden lisääntymiseksi. Resilienttien työyhteisöjen ja asiakaslähtöisten sekä kontekstisidonnaisten tutkimus- ja kehittämistöiden tekeminen on keskeinen osa ammattikorkeakoulujen tehtävää. Resilientti työyhteisö on muuntautumiskykyinen, kehittämismyönteinen, joustava ja ennakoiva. Työ on kokonaisvaltaista, eikä kiinnity yksittäisiin toimintaohjeisiin. Resilientti työyhteisö lisää työturvallisuutta ja -hyvinvointia, toiminnan tuottavuutta ja asiakkaiden palvelua.

Hoitotyön opiskelijat voivat olla osaltaan mukana tuottamassa tietoa tutkimuksellisilla menetelmillä muun muassa kuvaten resilienttejä työyhteisöjä olemassa olevan tiedon perusteella, tutkimalla ja kuvaamalla tietoa, miten resilienttiin työyhteisöön päästään, mitkä ovat käytännön ratkaisut. Lisäksi hoitotyön opiskelijat voivat osaltaan tuottaa ja kuvata tietoa asiakaslähtöisistä palveluista ja kehittää niitä yhdessä palvelujen käyttäjien ja

tuottajien kanssa. Hoitotyön opiskelijoiden opinnäytetöitä voidaan varmasti hyödyntää tämän päiväistä käytäntöä huomattavasti enemmän sotealalla. Samalla hoitotyön opiskelijat oppivat tekemään autenttisten työelämän toimijoiden kanssa yhteistyötä, oppivat sosiaali- ja terveyspalveluista, sisällöistä ja asiakkuuksista.

Hoitotyön opiskelijoiden opinnäytetöiden laajentaminen monialaisiin tutkimus- tai kehittämishankkeisiin on tulevaisuuden hoitotyön koulutuksen haasteita. Monialaisuus tarkoittaa, että osallistujina hoitotyön opiskelijoiden lisäksi ovat eri alojen ammattilaiset työyhteisöineen, palvelujen käyttäjät ja tutkimus- ja kehittämistyön asiantuntijat. Lisäksi muita osallistujia voivat olla tehtävän mukaan terveydenhuollon palvelutoiminnan johtajat, paikalliset poliitikot, kansalaiset ja yhteisöt tai eri alojen tutkijat ja kehittäjät. Kontekstisidonnaisessa tutkimus- ja kehittämistyössä huomioidaan yhteiskunnassa tapahtuvat muutokset ja ihmisiä voimaannuttavat työtavat sekä niiden edellyttävät välineet. Kyseessä voi olla silloin yksilöiden, ryhmien tai yhteisöjen kanssa tietoa tuottava tapahtuma ja toisilta oppimisen prosessi. ^[11]

Liikunnalliset, luovat ja taiteelliset menetelmät ovat kautta aikojen tuottaneet ihmisille mielihyvää ja hyvinvointia. Musiikkia ja taidetta terveyden edistämiseksi ja ahdistuksen tai masennuksen helpottumisessa on käytetty mielenterveys- ja psykiatrisessa hoitotyössä jo vuosia. Tiedetään kuitenkin, että leikkaustoimintojen yhteydessä klassisella musiikilla tai luonnon äänillä on rauhoittava vaikutus mm verenpaineen ja jännittyneisyyden vähentymiseen. Samoin loruilla, runoilla, lapsuuden musiikilla on rauhoittava vaikutus dementoituneen henkilön levottomuuden vähentymiseen. Lasten ja nuorten luonteva musiikin ja tanssin taju on ihmeellistä. Miksi hoitotyön kouluterveydessä olevat terveydenhoitajat ja tanssin sekä musiikin ammattilaiset eivät tekisi yhteistyötä tuottamalla ryhmille hyvinvointia tanssien ja musiikin kautta.

Tulevaisuuden haasteena hoitotyön koulutuksessa on laajentaa tutkimus- ja kehittämistoiminnan kohdetta taidelähtöisten auttamismenetelmien käytön merkityksen tutkimiseen hoidossa ja hoidossa toteutettavien auttamismenetelmien kehittämiseen yhteistyössä kulttuurialan opiskelijoiden kanssa. Terveyden edistämisen politiikkaohjelman osana aloitettiin (2007–2011) taiteen ja kulttuurin hyvinvointivaikutusten selvitystyövuosina, johon sisältyi esitys Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia toimintaohjelman (Taiku) käynnistämiseksi vuosina 2010–2014. Taiku-hankkeen loppuraportin mukaan tietoisuus taiteen ja kulttuurin myönteisistä vaikutuksista ihmisen hyvinvoinnin kannalta on lisääntynyt, kulttuurilähtöisten menetelmien käyttö on lisääntynyt, yleinen asenne ilmapiiri on muuttunut aiempaa myönteisemmäksi ja eri alojen välinen hallinnollinen yhteistyö on virinnyt. Kulttuurin hyvinvointia edistävä merkitys on tunnustettu myös työelämässä ja yhtenä työhyvinvoinnin osa-alueena. Toimintaohjelman keskeisenä ehdotuksena oli ennalta ehkäisevän taide- ja kulttuuri toiminnan huomioiminen tulevaisuuden sosiaali- ja terveydenhuollon rakenteissa. Taideperusteinen tutkimusorientaatio haastaa perinteisiä päättelytapoja ja tekee näkyväksi prosesseja. Taiteellisessa työssä voi tulla esille, jotain sellaista, jota muulla tavoin on ollut vaikea ilmaista muulla tavoin. ^[12]

Lähteet

1. [△]Laki ammattikorkeakouluista L931/2014, 4 §. Hakupäivä 8.9.2017.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2014/20140932>
2. ^{^ abc}Latomaa, T., Elo, S., Koivisto, K., Sandelin, P. & Kiviniemi, L. 2016. Tutkimus- ja kehittämistoiminta hoitotyössä. Teoksessa K. Koivisto & P. Sandelin (toim.) Sairaanhoitajakoulutusta 120 vuotta Oulussa – Aputyöstä asiantuntijaksi -juhlaulkaisu. ePooki. Oulun ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitystyön julkaisut 33. Hakupäivä 21.8.2017.
<http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2016112930046>
3. ^{^ abcde}Toikko, T. & Rantanen, T. 2009. Tutkimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere: Tampere University Press.
4. ^{^ abcdef}Kananen, J. 2017. Kehittämistutkimus interventiotutkimuksen muotona – Opas opinnäytetyön ja pro gradun kirjoittajille. Suomen yliopistopaino Oy – Juvenes Print. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja 232. Jyväskylä.
5. ^{^ abc}Alasoini, T. 2011. Hyvinvointia työstä: kuinka työelämää voi kehittää kestävällä tavalla? Tykes-raportteja 76, Helsinki: Tekes.
6. ^{^ abcde}Heikkinen, H.L.T., Rovio, E. & Syrjäjä, L. (toim.) 2007. Toiminnasta tietoon: Toimintatutkimuksen menetelmät ja lähestymistavat. 2. tark. p. Helsinki: Kansanvalistusseura.
7. [△]Työterveyslaitos. 2017. Mitä on resilienssi? Hakupäivä 4.9.2017.
<https://www.ttl.fi/tyoyhteiso/tyon-kehittaminen/mita-on-resilienssi/>
8. [△]Työterveyslaitos. 2017. Organisaation resilienssin edistäminen (RESCAS) –tutkimushanke. Hakupäivä 4.9.2017.
<https://www.ttl.fi/tutkimushanke...>
9. ^{^ ab}Toikko, T. & Rantanen, T. 2009. Tutkimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere: Tampereen yliopistopaino Oy.
10. [△]Boivin, A., Lehoux, P., Burgers, J. & Grol, R. 2014. What are the key ingredients for effective public involvement in health care improvement and policy decisions? A randomized trial process evaluation. The Milbank Quarterly 92 (2), 319-350.

11. [Känkänen, P.](#) 2016. Taide kommunikaation ja jäsentämisen taitona. Teoksessa M. Satka, I. Julkunen, A. Kääriäinen, R. Poikela, L. Yliruka & H. Muurinen (toim.) Käytäntötutkimuksen taito. Unigrafia.
12. [Känkänen, P.](#) 2016. Taide kommunikaation ja jäsentämisen taitona. Teoksessa M. Satka, I. Julkunen, A. Kääriäinen, R. Poikela, L. Yliruka & H. Muurinen (toim.) Käytäntötutkimuksen taito. Unigrafia.

Metatiedot

Nimeke: Työelämälähtöinen tutkimus- ja kehittämistoiminta Oulun ammattikorkeakoulun hoitotyön koulutuksessa. Teoksessa K. Koivisto, A. Henner & L. Kiviniemi (toim.) Hoitotyön koulutus ja tutkimus- ja kehittämistoiminta – ajankohtaisia ja tulevaisuutta ennakoivia haasteita

Tekijä: Koivisto Kaisa; Henner Anja

Aihe, asiasanat: ammattikorkeakoulut, hoitoala, tutkimus- ja kehittämistoiminta, työelämälähtöisyys

Tiivistelmä: Ammattikorkeakoululain mukaan opinnäytetyön tavoitteena on kehittää ja osoittaa opiskelijan valmiuksia soveltaa tietojaan ja taitojaan ammattiopintoihin liittyvässä käytännön asiantuntijatehtävässä. Opinnäytetyö on yhä useammin käytännön työelämän tarpeista lähtevää ja asiakasta osallistavaa. Kehittämistoiminnassa yhdistetään tutkimus ja kehittäminen ja sen tavoitteena on tuottaa uusia ja aiempaa parempia palveluja, tuotantovälineitä tai -menetelmiä. Jo nyt tutkimus- ja kehittämistyön painopiste hoitotyön koulutuksessa on asiakaslähtöisten palvelukokonaisuuksien kehittämisessä yhteistyössä palvelun käyttäjien ja palveluiden tuottajien kanssa ja sote-uudistuksen myötä tämä rooli korostuu entisestään, kun asiakas voi valita omat palvelun tuottajat. Tuloksellisten ja vaikuttavien palveluiden kehittäminen mahdollistuu, kun eri asiakasryhmät osallistuvat ja kehittävät sekä vaikuttavat saataviin sote-palveluihin. Haasteena on tuotettujen palveluiden tai tuotteiden näyttöön perustuvuus, jatkuva arviointi ja kehittäminen, koska useimmiten opinnäytetyön valmistuminen päättää myös kehittämisprosessin. Jatkumoa aikaisemmille löytyy opinnäytetöistä vielä kovin vähän.

Julkaisija: Oulun ammattikorkeakoulu, Oamk

Aikamääre: Julkaistu 2017-11-30

Pysyvä osoite: <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2017101850136>

Kieli: suomi

Suhde: <http://urn.fi/URN:ISSN:1798-2022>, ePooki - Oulun ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitystyön julkaisut

Oikeudet: Julkaisu on tekijänoikeussäännösten alainen. Teosta voi lukea ja tulostaa henkilökohtaista käyttöä varten. Käyttö kaupallisiin tarkoituksiin on kielletty.

Näin viittaat tähän julkaisuun

Koivisto, K. & Henner, A. 2017. Työelämälähtöinen tutkimus- ja kehittämistoiminta Oulun ammattikorkeakoulun hoitotyön koulutuksessa. Teoksessa K. Koivisto, A. Henner & L. Kiviniemi (toim.) Hoitotyön koulutus ja tutkimus- ja kehittämistoiminta – ajankohtaisia ja tulevaisuutta ennakoivia haasteita. ePooki. Oulun ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitystyön julkaisut 43. Hakupäivä xx.xx.20xx. <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2017101850136>.